

Hogni Djurhuus
fekk Móðurmáls-
virðislønina
2012

UMAFTUR AFTURUM

Brúkti hövdið rakti hövdið

Tá eg búði í hundrað, pluss minus, mest minus tó, árum síðani, lósu vit eina søgu í skúlanum. Søg-an eitur Nagla-súpan.

Hon er um eitt landastrok, sum kemur á gátt hjá einari konu. Hann verður boðin innar.

Hann, landastrokið er ein maður, hevur ikki verið har leingi, tá hann spyr, svangur er hann, um hon ikki eigur okkurt at eta. Nei, svarar hon, har er einki inni. Nú endurgevi eg søguna, sum eg minnst hana, tað er jú langt síðani. Søg-an er góð í øllum førum.

Gamani, svarar hann, og spyr hana so, um hon ikki eigur ein seym, ein nagla. Jú, tað eigur hon. Og eina stóran pott og vatn. Jú.

Hann leggur so naglan í pottin. Tá næstan er kókað, smakkar hann, og sigur, at hetta er nakað veikt, okkurt vantar í súpanina. Spyr varisliga, um hon ikki eigur salt. Jú. Lat í, sigur hann, og smakkar.

Nei, hetta er ikki nóg gott enn, eingin smakkur. Spyr so, um hon ikki er so væl fyri at eiga eina rót ella báðar tvær. Jú, hon eftir rótunum, sum fara í pottin.

Nei, súpanin er ikki nóg góð enn, ikki nóg sterk. Spyr, um hon kanska eigur epli at lata útí. Jú, tað heldur hon. So s p y r

hann um leyk. Jú, har skuldi verið onkur í spískamarinum, heldur hon.

Og soleiðis heldur søgan fram til snilda landastrokið hevur fingið kjøt at lata í súpanina. Tá er hann nøgdur. Súpanin, sum byrjaði við einum nagla og vatni, er nú vorðin besta kjøtsúpan.

Ein góð søga. Og so er moralurin, boðskapurin í søguni, eftir. Minnst ikki, hvør hann var tá, vit lósu søguna í skúlanum, um hann var nakar yvirhøvur, ella um hetta bara var ein góð søga, og tað var tað.

Men modernaði boðskapurin er tann, at eitt nei er ikki eitt nei, uttan í MeToo.

Konan segði nei, eg eigi einki at lata í pottin. Men tað átti hon so kortini, tá spurt varð pent.

Ein annar boðskapur, ein meira seriøs, er, at til ber at lumpa øll, tað er kjarnin í fólkaræðinum. At krevja meira og meira frá fólkinum, sum kortini velur somu politikarar aftur.

Onnur skriva, at søgan er tann, at eitt landastrok kemur til eina lítla bygd. Maðurin hevur grýtuna og naglan við sær og tekur vatn úr mataránni.

Bygdarfólkið vil í fyrstani ikki lata vallaranum nakað at lata í grýtuna. Tey eiga einki, siga tey. Ikki so frægt sum eitt lítið epli. Eiga einki, lata einki.

Men so við og við koma tey við

grønmeti og kjøti, hvør við sínum. Og ein góð og kraftamikil súpan spyrst burturúr. Nóg mikið er til øll í bygdini. Og øll eru glað.

Hetta skal vera sosialisma. Byrjanin er einki, men so lata øll, og øll fáa.

Socialisma ber ikki til, soleiðis sum lyndið í mannaættini er. Fólku eru ikki nóg búgvín og verða tað heldur ongantið.

Eg minnst annars ikki søguna soleiðis. Sama ger, hon er góð í báðum førum. Og kann tulkast í allar ættir.

Í dag kallast hetta at gera nagla-súpan at tøma kuldaskápið, at vevja alt, sum er í kuldaskápinum, saman í ein rætt, sum er ónevndur. Í Íslandi kalla tey slíkt við tí guddommiliga orðinum snarl. Í kost-skúlanum í Íslandi, sum eg var í, kallaðu vit døgurðan fríggjadag, sum var gjørdur av avlopinum hinar dagarnar í vikuni, slys (vanlukka).

Munurin á tí er, at her er talan um leivdir, gamlan mat. Í nagla-súpanini er maturin nýggjur, um eg kann siga so, rávøran er óbrúkt og óspilt.

Og, annars, eg drakk eina øl fríggjadagin, sum var best before 02/06 2042. Haldføri 25 ár. Góð aftur við tømum kuldaskápi.

Men naglin kann ikki etast. Lat tað verða sligið fast við sjeitummaseymi. Rakið bara hövdið.

Hava allarhelst skotið tvífalt so nógvar harur sum í 2016

BARBARA HOLM

Talið av harum, sum eru skrásettir at vera skotnar í 2017 kvinkar spakuligar uppeftir. Nú er samlaða talið av skrásettum harum komið upp á 5.264 harur, sum eru skotnar á 621 túrum kring landið. Hetta eru 78% fleiri harur enn í 2016, tá samlaða talið var 2.950 harur.

Eisini túratálið í 2017 er hægri.

Higartil eru skrásettir 621 túrar, samanborið við 451 túrar í 2016.

Enn eru tað tó fleiri, sum ikki hava skrásett veiðuna. Tá øll tøluni eru innkomin, man samlaða talið fyri 2017 fara at nærkast teimum 6.000 harunum.

- Eg fari tí at heita á teir, sum enn ikki hava skráseta tøluni um at gera tað, so eg kann fara undir at skriva tað endaligu frágreiðingina um Haruveiðan í Føroyum í 2017, sigur Eyðfinn Magnussen.

